

SLOBODNA DALMACIJA d.d.

Hrvatske mornarice 4,
21000 Split
n/r glavnog urednika
g.Ivu Bonkovića

U Zagrebu, 18. studenog 2016.

Predmet: Zahtjev za objavljivanjem odgovora sukladno odredbama Zakona o medijima
(NN br. 59/2004, 84/2011 i 81/2013)

Poštovani,

obraćam Vam se radi članka objavljenog u tiskanom izdanju Slobodne Dalmacije, dana 3. studenog 2016, na str. 17.. Članak je objavljen pod naslovom "Što Željki smeta", autora Ante Tomića.

Sukladno odredbama članka 56. Zakona o medijima (NN br. 59/2004, 84/2011 i 81/13), pozivam Vas da objavite sljedeći odgovor:

"Markić odgovara Tomiću ili Što Željki stvarno smeta i što je Željki stvarno važno?"

- 1. Željki stvarno smeta što niti danas, u slobodnoj Hrvatskoj, ljudi koje su ubili partizani i komunisti – njih najmanje 300 000 - nemaju isti status žrtve kao i oni koje su ubili usataše i fašisti.**

Hrvatski je narod od 1941. do 1995. preživio dva rata – 2. svjetski i Domovinski i dva totalitarna režima – fašistički i komunistički. Niti jedan europski narod nije u tom vremenskom razdoblju bio toliko neslobodan i izložen tolikom nasilju. **Nasilje je bilo fizičko – ubijanje i uništavanje neistomišljenika - i ideološko – krivotvorenje istine i vladavina laži.** Oba su totalitarna režima – ustaški od '41.-'45. i komunistički '45.-'90. bila i diktatorska, represivna: zabranjen je rad svim političkim strankama osim ustaškoj odn. komunističkoj, oba diktatora – Pavelić i Tito – gradili su kult ličnosti i oba režima bila su zločinačka – ljudi su

ubijani, mučeni, proganjani, prisiljavani činiti zlo – kako bi Pavelićevi i Titovi ostali na vlasti. Zločini su se provodili kroz institucije države, glavne poluge bili su vojska, policija, mediji, sudstvo, školstvo... Pavelićev, fašistički režim trajao je 4 godine, Titov, komunistički - 11 puta duže – 45 godina. **Žrtve Pavelićevog režima - koji je trajao 48 mjeseci – i njihove obitelji - dobile su svoju zadovoljštinu – priznata im je ogromna nepravda koju su odtrpjeli, zločinci su kažnjeni, simboli pod kojima su ubijani zabranjeni i javno osuđeni. Žrtve Titovog režima – koji je trajao 440 mjeseci – i njihove obitelji koje su bile proganjane i diskriminirane zbog srodstva sa „neprijateljima naroda“ – nisu dobili zadovoljštinu – nije im priznata nepravda koju su odtrpjeli, zločinci nisu kažnjeni, simboli pod kojima su ubijani nisu zabranjeni niti javno osuđeni.** Prema izračunima demografa Šterca Titov je režim nakon završetka rata ubio najmanje **300 000 ljudi u Hrvatskoj**. Kad tome priključite članove njihovih obitelji – ugrubo možemo reći da danas u Hrvatskoj **živi barem 2 milijuna ljudi koji su na neki način povezani s ubijenima** – muževa, žena, djece, unuka, braće i sestara, nećaka, prijatelja – koji još nisu dočekali zadovoljštinu za ubojstva, progone, mučenja, diskriminaciju koju je 45 godina provodio Titov režim. Stvarni mir se temelji na pravdi. Zato je ostvarivanje pravde za žrtve Hude i svih drugih jama u Hrvatskoj važno svakom tko u Hrvatskoj želi mir i slogu.

I da, stvarno mi smeta kad se **novinar koji je dobio dvije nagrade HND-a** dodatno izruguje i ponižava te žrtve nazivajući ih „**gnjilim truplima**“.

2. Željki stvarno smetaju laži i govor mržnje kojem je izložen Marko Perković Thompson

Thompson je jedan od najpopularnijih ako ne i **najpopularniji pjevač Hrvatske**. Prvo ga je proslavila pjesma „**Bojna Čavoglave**“ koju je spjevao kao dragovoljac, braneći svoje selo. „Čavoglave“ su dizale moral hrvatskim braniteljima i svima nama u kritično doba - '91/'92 - kad su hrvatske, obrambene snage slabo organizirane i još slabije naoružane trpjele poraze od do zuba naoružene JNA i srpske vojske. Riječi prkosa nadmoćnom neprijatelju „nećete u Čavoglave dok smo živi mi...“ odjekivale su tada od karlovačkog predgrađa Turnja sve do okupiranog dubrovačkog zaleđa, sve nas hrabreći. Drugi val Thompsove popularnosti krenuo je i traje do **danas zahvaljujući predivnim pjesmama koje pjevaju o ljubavi** – prema obitelji, domovini, braniteljima, Bogu, prijateljima - sve do prekrasne, najnovije balade koju je Thompson spjevao svojoj supruzi Sandri „Samo je ljubav tajna dvaju svjetova“. Bila sam na više Thompsonovih koncerata – uključujući one nezaboravne na Poljudu i Maksimiru – i sve se orilo ljubavlju, radošću i zajedništvom - **upravo onim čime Thompson i privlači svoju publiku.**

Odvratnu pjesmu Jasenovac, Gradiška stara nije napisao Thompson. Nije ju pjevao niti na jednom od koncerata na kojima sam bila. Niti sam ikad, prije Indexove objave, čula da ju je igdje pjevao. U stvari tu pjesmu nisam nikad prije čula da ju itko pjeva. U svakom slučaju, pjesma se izruguje žrtvama fašističkih pokolja, veliča zločince te je neprihvatljivo da ju itko pjeva. Neprihvatljivo je da ju Thompson pjeva čak i ako je istinito da ju je otpjevao na svom koncertu, izražavajući revolt jer se taj dan u Kumrovcu slavilo „Dan mladosti“, gdje su

diktatoru Titu, također odgovornom za klaonice, uz odobravnje većine medija, s komunističkim petokrakama na čelu pjevali „Naš maršale prvi, mi smo tebe, oj, mi smo tebe dobili u krvi“... Za mene bi bilo jednako neprihvatljivo pjevanje takve odvratne pjesme čak i da ju je Marko Perković koji je nadimak Thompson dobio od svoji ratnih drugova, zapjevao, u mucu, na sam dan pada Vukovara kad je cijela Hrvatska, sleđena pred TV ekranima, gledala kako četnici, sa petokrakom na čelu, ulaze u Vukovar pjevajući „ bit će mesa, klat ćemo Hrvate“... Jer, žrtve i zločince ne dijelim na „naše“ i „njihove“: pa tako svaku žrtvu zločina osjećam kao „moju“, a svakog zločinca kao „njihovog“ – ma tko oni bili.

3. Željki je važno da svaki nekadašnji pitomac JNA razumije da je bio izložen pranju mozga – tehnicu koju totalitarni režimi koriste za novačenje suradnika u provođenju represije

Vojne škole i akademije su bile jedna od ključnih poluga **pomoću kojih je Jugoslavenska narodna armija stvarala kadrove** za provođenje represije Titovog režima. Druga važna poluga za stvaranje „političkih radnika“ bio je današnji Fakultet političkih znanosti, ali o tome drugi put. Tako su svi pitomci JNA škola bili izloženi standardnim tehnikama **pranja mozga – brainwashinga**. Ovaj je termin nastao izravnim prijevodom s kineskog „hsi-nao“ , a podrazumijeva tehike za „lomljenje“ protivnika i „treniranje“ svojih kadrova. Tako je dječak od 14 godina koji bi, obično sa sela, došao živjeti u JNA vojnu školu, recimo u Zagrebu, bio izložen tehnici „**odricanja od starih vrijednosti**“ pa bi, na primjer, ako je njegova baka običavala moliti kronicu – morao predvoditi ismijavanje „zatucanih“ katolika, a ako je bio Hrvat – morao bi s najvećim gnušanjem, recimo, držati referat o „genocidnosti“ Hrvata. Taj bi dječak u JNA vojnoj školi od 14.-18. godine bio izložen tehnici pranja mozga koja se zove **zbunjujuća doktrina** , a ima za cilj naučiti ga da slijepo prihvaća što mu se kaže odbacujući logičko razmišljanje. Ta se tehnika provodila složenim podukama nerazumljive doktrine poput samoupravnog socijalizma, obrane i zaštite i sl. Pitomac JNA bio bi izložen i tehnici „**ispovjedanja**“ – priznavanja „osobnih ili obiteljskih slabosti“ kako bi se uništavao njegov „ja“ i unosio osjećaj nesigurnosti i sumnje u samoga sebe. Pa **tehnicu posramljivanja** - njegove osobne „greške“ ili „grijesi“ njegove obitelji ili naroda su se stalno uveličavali kako bi se za njih morao „iskupljivati“. Taj bi dječak, odvojen od roditelja i obitelji, istovremeno bio izložen tehnici „**bombardiranje ljubavlju**“ kojom su za njega zaduženi fizičkim dodirima, dijeljenjem misli i osjećaja, u njemu stvarali osjećaj pripadnosti i emocionalnog povezivanja. Pitomac JNA bio bi izložen i tehnici **metakomunikacije** - kroz zbunjujuća predavanja usađivale su mu se subliminalne poruke naglašavajući određene, ključne riječi i fraze... na primjer **Hrvati-ustaše, katolici – klerofašisti, hrvatska država – zločin, Tito – ljubičica bijela...** **Željki je stvarno važno** da svaki pitomac JNA shvati da je kao dijete i mlad čovjek, najčešće potpuno financijski ovisan o JNA, živeći u totalitarnom režimu koji je svirepo kažnjavao svoje neistomišljenike, bio izložen desecima i desecima tehnika pranja mozga. **Željki je stvarno važno da svaki pitomac JNA sam sebi prizna da je mnoge laži koje su mu usađivali njegovi čuvari, prihvatio kao istinu.** To je prvi korak svakog pitomca JNA ka odmicanju od lažnih prikaza njega samoga, njegovog naroda, odnosa među ljudima i

klasama, Boga, Crkve i vjere, prošlosti, a onda i sadašnjosti. Pomoći će mu da se ne boji kritičkog promišljanja i da iznošenje drugačijeg mišljenja ne doživljava kao prijetnju.

A možda to pomogne i **najpoznatijem pitomcu JNA među, od HND-a nagrađivanim novinarima**, da prežali i sam sebi oprosti - što nije bio frajer kad su pravi frajeri imali priliku pokazati hrabrost i spremnost na žrtvu – **braneći i oslobađajući Hrvatsku**. Pa onda smogne snage **prestati pljuvati po onima koji su, odrađujući i njegov dio, 4 duge godine zebli u rogovima, strahovali u srpskom zatočeništvu ili dali najvrijednije što imaju – zdravlje i život, žrtvujući se za sve nas**. I možda onda, konačno, iskaže zahvalnost i poštovanje prema hrvatskim braniteljima koje i zaslužuju. Onda mu sigurno više neće trebati veliki šešir kako bi glumio frajera. Bit će frajer.

Evo, to je Željki stvarno važno. Vjerovao to Ante Tomić ili ne.“

Zahvaljujem unaprijed,

S poštovanjem,

Dr. Željka Markić,